

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 184.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365833312/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

nen fremtraadte heelt og blev til et besynderligt Ansigt, der hvert Øieblik forvandlede sig. Den stille Lidsø var bleven til en dampende Eng, og dens Damp udbredte sig som et Taagesløv over de slumrende Tilskuere, medens Musikken gik over i de mildeste, steds mere dæmpede Toneharmonier – og tilsidt næsten ganske forstummede. En Dødsstillehed syntes at hvile over alle Tilstedeværende, men edhvert Ansigt smilede som i den lykkeligste Drømmeilstand. Endelig aabnedes et Vindue – en frisk Luftstrøm trængte ind – Taagen forsvandt – Musikken blev stærk og faldt pludselig ind med alle Instrumenter med det prægtig udførte Finale af Don Juan. – Alle Tilskuerne føre op og jublede med uendelige Bravoraab. Dr. Mathias Franzcnus stod og bukkede for Publicum med et besynderligt Grin, medens Tæppet rallede ned for ham. – «Mageløst! mageløst!» horte man Tilskuerne raabe, og nu ravede de Alle ud af Salen, som halvt Berusede.

Agenten havde faaet sin Naboerske, den corpulente Dame under Armen; først ved Udgangen af Salen mærkede han sin Feiltagelse og overlod Damen til hendes rette Ledsager, der ligeledes havde taget fejl af sin Dame. Valman tumlede med Frøken Falk under Armen ud af Hotellet. Først paa Gaden i den friske Luft kom hans Besindelse tilbage, da han havde fulgt Frøkenen og hendes Fader til deres Vogn og mødtaget et Haandtryk til Afsked, som atter satte ham i den høieste Henrykkelsestilstand.

I denne Stemning tumlede han ind paa en Restauration, hvor han, efter Aftale, traf sin magisk lærde Skolekammerat, Dr. Mathis, og hans Amanuensis, Hr. Exgreven, i det lystigste Drikkelag. Valman følte sig saa lykkelig, at han kunde omfavne alle Mennesker, og i Exgreven saae han nu heller ikke længer nogen farlig Medbeiler. Der blev sjunget og poculeret til Midnat. Den saakaldte ætheriske Aand, som fra denne Dags Morgen havde hensat Valman i en fortryllet Verden, vedblev saa uimodstaacig at henrive ham i sin himmelske Hvirvel, at han derover ganske vilde have faaret vild paa Jorden og aldrig fundet Veien til sin Bolig paa Hospitalet, hvis ikke Dr. Mathis og Exgreven havde taget ham under Armen og ledsaget ham til Porten. Men selv i de velbekjendte Hospitalsgange foer han viid. Det var som den smukke Frøken Falks Billede var blevet siddende fast i hans begejstrede Øine. Han saae hende bestandig for sig. Tilsidt stod han i det natlige Laboratorium, hvor Cadaver-Marthe stod ved den store Kjedel og pustede til Ilden. Hendes gustne, rynkede Ansigt var stærkt